

ระเบียบ

ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๑๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๑ เสียใหม่ ให้เหมาะสมและสะดวกต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติให้วางระเบียบ ดังต่อไปนี้

๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗”

๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๓. ให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่มีระบุไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๔. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการทั้งปวง หากส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษ ซึ่งจะต้องมีระเบียบเฉพาะเรื่องที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นกรณีไป

ส่วนราชการใดที่จำเป็นจะต้องให้บุคคลที่มีเชื้อข้าราชการเข้ามาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีความลับของทางราชการ ส่วนราชการนั้นต้องรับผิดชอบต่อบุคคลดังกล่าวทั้งในด้านความไว้วางใจและในด้านการปฏิบัติตามระเบียบนี้ด้วย

๕. ในระเบียบนี้

๕.๑ “ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการที่จัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี

๕.๒ “ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ข้าราชการการเมือง นายทหารสัญญาบัตร นายทหารประทวน
ตลอดจนว่าที่ยศนั้น ๆ พลทหารประจำการ และทหารกอง
ประจำการ รวมทั้งข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม
ลูกจ้างของส่วนราชการ สมาชิกสภาจังหวัด ข้าราชการส่วน
จังหวัด ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภา
เทศบาล นายกเทศมนตรี เทศมนตรี พนักงานเทศบาล ลูกจ้าง
ของเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล พนักงานสุขาภิบาล ลูกจ้าง
ของสุขาภิบาล สมาชิกสภาตำบล กรรมการตำบล พนักงาน
ตำบล ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเจ้าหน้าที่
ส่วนที่้องถิ่นอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรตำบล แพทย์ประจำตำบล
หรือเจ้าหน้าที่ตำบลและหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะ
ปกครองท้องที่ และหมายความรวมถึงผู้ได้รับบำเหน็จบำนาญ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ตำรวจกองประจำการ
พนักงานองค์การของรัฐ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ สมาชิก

กองอาสารักษาดินแดน บุคคลในคณะกรรมการที่ทางราชการได้
แต่งตั้งขึ้น และบุคคลที่ให้อำนาจปฏิบัติราชการตามมติคณะรัฐมนตรี

๕.๓ “การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ถึง
บรรดามาตรการที่กำหนดขึ้น ตลอดจนการดำเนินการทั้งปวง
เพื่อพิทักษ์รักษา และคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็นความลับของทาง
ราชการ ข้าราชการ ส่วนราชการและทรัพย์สินของแผ่นดินให้พ้น
จากการรั่วไหล การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลาย
และการกระทำอื่นใดที่มีผลกระทบกระเทือน หรือเป็นภัยต่อ
ความมั่นคงแห่งชาติ

๕.๔ “การจารกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ
โดยทางลับเพื่อให้ได้ล่วงรู้หรือได้ไป และ/หรือส่งสิ่งที่เป็น
ความลับของทางราชการให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ หรือผู้ไม่มี
ความจำเป็นต้องทราบ โดยมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า การกระทำ
ดังกล่าวจะเป็นผลร้ายต่อความมั่นคงแห่งชาติ หรือความสงบ
เรียบร้อยภายใน หรือระบอบการปกครอง หรือเสถียรภาพของ
รัฐบาลหรือกระทำเพื่อประโยชน์แก่รัฐต่างประเทศ หรือเพื่อ
ประโยชน์ส่วนบุคคล

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓) ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๕.๕ “การก่อวินาศกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหายต่อทรัพย์สิน วัสดุ อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวน ขัดขวาง หน่วงเหนี่ยวระบบการปฏิบัติงานใด ๆ รวมทั้งการประทุษร้ายต่อบุคคลซึ่งทำให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา หรือทางใดทางหนึ่ง ด้วยความมุ่งหมายที่จะให้เกิดผลร้ายต่อความสงบเรียบร้อย ขวัญ ผลประโยชน์ หรือความมั่นคงแห่งชาติ

๕.๖ “การบ่อนทำลาย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่มุ่งก่อให้เกิดความแตกแยก ความปั่นป่วน ความกระด้างกระเดื่อง อันจะนำไปสู่การก่อความไม่สงบ หรือความอ่อนแอภายในชาติ ในทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา หรือทางใดทางหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงระบอบ หรือล้มล้างสถาบันการปกครองของประเทศ หรือเพื่อทำลายความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบันของชาติ หรือเพื่อประโยชน์แก่รัฐต่างประเทศ

๕.๗ “สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ” หมายความว่า ถึงเอกสาร บริภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์ ที่สงวนและสิ่งอื่น ๆ ในทำนองนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ตลอดจนข่าวสารที่ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ ซึ่ง
ส่งถึงกันด้วยคำพูด หรือด้วยวิธีการอื่นใด

๕.๘ “เอกสาร” หมายความว่าข่าวสารที่บันทึกไว้ใน
แบบใด ๆ รวมทั้งสิ่งที่พิมพ์ เขียน วาด ระบายสี แถบบันทึก
ภาพถ่าย ฟิล์ม และสิ่งอื่น ๆ ในทำนองนี้

๕.๙ “บริษัท” หมายความว่าเครื่องจักร เครื่องมือ
เครื่องกล สิ่งอุปกรณ์ และสิ่งอื่น ๆ ในทำนองนี้

๕.๑๐ “ยุทธภัณฑ์” หมายความว่าสิ่งของทั้งหลาย
ที่ใช้ประจำกาย หรือประจำหน่วยกำลังติดอาวุธของทางราชการ
เช่น ทหาร ตำรวจ เป็นต้น ได้แก่เครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือ
เครื่องใช้ ยานพาหนะ อาวุธ และสิ่งอื่น ๆ ในทำนองนี้

๕.๑๑ “ที่สงวน” หมายความว่าสิ่งปลูกสร้างทุกชนิด
สำหรับการป้องกันประเทศ และสิ่งที่เป็นสาธารณูปโภคที่สำคัญ
ตามมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ
พ.ศ. ๒๕๘๓

๕.๑๒ “การจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น” หมายความว่า
หลักการที่ใช้พิจารณาในการให้สิทธิ์เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของ
ทางราชการแก่บุคคลผู้จำเป็นต้องทราบ เพื่อปฏิบัติภารกิจ
ให้ลุล่วงไป

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓) ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๕.๑๓ “การเข้าถึง” หมายความว่า การที่บุคคลมีอำนาจหน้าที่ หรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ได้ทราบครอบครอง ดำเนินการ หรือเก็บรักษาสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ รวมทั้งการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ซึ่งน่าจะจะได้ทราบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการนั้นด้วย

๕.๑๔ “การรั่วไหล” หมายความว่า สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการได้ถูกครอบครอง หรือได้ทราบโดยบุคคลผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่

บทที่ ๑

กล่าวทั่วไป

๖. ความมุ่งหมาย

ระเบียบนี้มุ่งหมายเพื่อ

๖.๑ กำหนดหลักการขั้นมูลฐาน และมาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ทางราชการ โดยให้ถือปฏิบัติตามความเหมาะสม และเป็นหลักประกันในด้านการรักษาความปลอดภัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๖.๒ พิทักษ์รักษาและป้องกันสิ่งที่เป็นความลับของ
ทางราชการมิให้รั่วไหลหรือรู้ไปถึง หรือตกไปอยู่กับบุคคล
ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทราบ

๖.๓ ป้องกันการจารกรรม ทั้งจากบุคคลภายในและ
ภายนอกวงราชการ

๖.๔ พิทักษ์รักษาและป้องกันการก่อวินาศกรรม
แก่บุคคล สิ่งของ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ ฯลฯ

๖.๕ ป้องกันการบ่อนทำลายอันจะเป็นผลกระทบ
กระเทือนต่อความสามัคคี หรือความมั่นคงแห่งชาติ

๗. ขอบเขต

การรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้ มีขอบเขต
ครอบคลุมถึงมาตรการและการปฏิบัติของส่วนราชการ และ
ข้าราชการทุกระดับ หรือบุคคลภายนอก ที่ได้ทราบหรือได้เก็บ
รักษา หรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทาง
ราชการ หรือได้รับคำขอร้องจากทางราชการ ให้ดำเนินการตาม
มาตรการการรักษาความปลอดภัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๘. หลักการทั่วไป

ให้ยึดถือหลักการรักษาความปลอดภัยตามแนวทางต่อไปนี้

๘.๑ การมอบหมายให้ข้าราชการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งที่มีความลับของทางราชการให้ยึดถือหลัก “การจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น” เพื่อปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงไปด้วยดี ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่หรือมิได้รับคำสั่ง หรือมิได้รับการมอบหมายที่ถูกต้อง อ่างยศ ตำแหน่ง หรืออิทธิพลใด ๆ เพื่อเข้าถึงความลับของทางราชการเป็นอันขาด

๘.๒ ในการรักษาความปลอดภัย จะกำหนดมาตรการป้องกันแต่เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ ควรกำหนดมาตรการอย่างอื่นควบคู่กันไปด้วย

๘.๓ การรักษาความปลอดภัยที่ดีนั้นจะต้องมีจุดอ่อนน้อยที่สุด

๘.๔ จะต้องมีการสอดส่อง และตรวจสอบมาตรการที่วางไว้เป็นประจำ

๘.๕ มาตรการและวิธีการรักษาความปลอดภัยที่ดีจะต้องสอดคล้องและไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของส่วนราชการ

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๘.๖ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการรักษาความปลอดภัยอย่างแท้จริง การวางแผนจะต้องประสานมาตรการการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

๘. ประเภทและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

๘.๑ การรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๘.๑.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล

๘.๑.๒ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร

๘.๑.๓ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

๘.๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบและดำเนินการรักษาความปลอดภัยภายในส่วนราชการของตน และแบ่งมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาตามแต่จะเห็นสมควร

ในการนี้ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย นายทะเบียนเอกสารลับและเจ้าหน้าที่ผู้ช่วย รวมทั้งเจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขาการนำสารได้ตามความจำเป็น (คูบทที่ ๘ หมวด ๑ หมวด ๒ และ หมวด ๓ ประกอบ)

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ให้ติดต่อขอคำแนะนำ ความช่วยเหลือ และความร่วมมือจาก องค์การรักษาความปลอดภัย

๘.๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการจัดให้มีการอบรมชี้แจง เกี่ยวกับระเบียบการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติแก่บุคคล ทุกคนที่มีหน้าที่ได้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ เพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการรักษาความปลอดภัย แห่งชาติโดยเคร่งครัด

๑๐. องค์การรักษาความปลอดภัย ตามระเบียบ^๕

๑๐.๑ ให้กรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแก่ ส่วนราชการฝ่ายพลเรือน และกำกับดูแล ตรวจสอบ พร้อมทั้ง พิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ

ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการและองค์การฝ่ายพลเรือน ให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมประมวล ข่าวกลาง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓) ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๐.๒ ให้ศูนย์รักษาความปลอดภัย สำนัก-
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม เป็นองค์การ
รักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ
ในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแก่ส่วนราชการฝ่ายทหาร และ
กำกับ ดูแล ตรวจสอบ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อ
ให้ระบบการรักษาความปลอดภัยได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ

ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการ และองค์การฝ่ายทหาร
ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามคำแนะนำของศูนย์รักษาความ
ปลอดภัย

บทที่ ๒

ชั้นความลับ

๑๑. ชั้นความลับของทางราชการ

ชั้นความลับของทางราชการแบ่งออกเป็น ๔ ชั้น คือ

๑๑.๑ ลับที่สุด ในภาษาอังกฤษให้ใช้ว่า TOP SECRET

๑๑.๒ ลับมาก ในภาษาอังกฤษให้ใช้ว่า SECRET

๑๑.๓ ลับ ในภาษาอังกฤษให้ใช้ว่า CONFIDENTIAL

๑๑.๔ ปกปิด ในภาษาอังกฤษให้ใช้ว่า RESTRICTED

๑๒. ลับที่สุด

ลับที่สุด ได้แก่ความลับที่มีความสำคัญที่สุด เกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคง ความปลอดภัย หรือความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติหรือพันธมิตร อย่างร้ายแรงที่สุด

ตัวอย่างชั้นลับที่สุด เช่น

๑๒.๑ นโยบาย หรือแผนการที่สำคัญยิ่งของชาติ ซึ่งถ้าเปิดเผยก่อนเวลาอันสมควร จะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงที่สุดแก่ประเทศชาติ

๑๒.๒ เอกสารทางการเมืองที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับความมั่นคงหรือเกียรติภูมิอันสำคัญยิ่งของชาติ เช่น การเจรจาตกลงกับพันธมิตร หรือประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะ เป็นต้น

๑๒.๓ การดำเนินการเกี่ยวกับความตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญยิ่ง ถ้ารั่วไหลจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่สุดแก่ประเทศชาติ หรือพันธมิตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๒.๔ แผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งรายละเอียดทาง
เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวกับการดำเนินการสงคราม

๑๒.๕ เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวกับแผนการทำสงคราม
หรือแผนป้องกันประเทศ เช่น

๑๒.๕.๑ ข้อมูลในการวางแผนและสมมุติฐาน

๑๒.๕.๒ การประมาณการข่าวกรองเกี่ยวกับขีด
ความสามารถของข้าศึก

๑๒.๕.๓ การประกอบกำลัง การวางกำลังและ
การพัฒนากำลังเพื่อการสงคราม

๑๒.๕.๔ แผนการระดมพลและแผนการระดม
สรรพกำลัง

๑๒.๕.๕ ความต้องการทรัพยากรสนับสนุน
ของชาติ เพื่อการสงครามหรือเพื่อป้องกันประเทศ หมายถึง
รวมทั้งกำลังคน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ยุทธปัจจัย
เทคโนโลยี ฯลฯ

๑๒.๖ แผนการยุทธ์ รวมทั้งเอกสารทั้งหมดที่
เกี่ยวกับแผนการยุทธ์นั้น ๆ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๒.๓ ความลับเกี่ยวกับพัฒนาการที่สำคัญยิ่งทางวิทยาศาสตร์ และทางเทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ทางการทหาร หรือมีความสำคัญยิ่งในการป้องกันประเทศ เช่น รายละเอียดอาวุธยุทธภัณฑ์ที่สำคัญที่ค้นคว้าทดลอง หรือประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ซึ่งมีลักษณะพิเศษ และยังต้องการสงวนความรู้ดังกล่าวไว้ในหมู่บุคคลอันมีจำนวนจำกัด ตลอดจนความลับอันเกี่ยวกับการสะสม และที่ตั้งของอาวุธยุทธภัณฑ์ดังกล่าวแล้ว

๑๒.๔ เทคนิคที่ต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษ หรือยุทธวิธี หรือวิธีปฏิบัติ หรือการดำเนินการบางอย่างที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งอาจนำไปใช้ปฏิบัติการทางทหารในอนาคต ตลอดจนลักษณะการประกอบกำลังและการวางกำลังของหน่วย ซึ่งมุ่งหมายจะใช้เทคนิค ยุทธวิธี วิธีปฏิบัติและการดำเนินการดังกล่าวนั้นโดยเฉพาะ ซึ่งถ้าเกิดการรั่วไหลขึ้นแล้วจะทำให้คุณค่าของหน่วยนั้นหมดไป

๑๒.๕ ประมวลลับ หรือรหัสที่กำลังใช้อยู่ หรือเตรียมจะใช้ในการติดต่อ ตลอดจนนิวส์ดุกหรือเอกสารทุกอย่างที่เข้าหรือถอดประมวลลับหรือรหัสดังกล่าวนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๒.๑๐ ความลับที่เกี่ยวกับบรรดาวิธีปฏิบัติและการดำเนินการ หรือบรรดาผลสำเร็จของหน่วยข่าวกรองและหน่วยต่อต้านการข่าวกรอง หรือความลับที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บรรดาแหล่งข่าว หรือสายลับของฝ่ายเรา

๑๒.๑๑ คำสั่ง หรือการดำเนินการ หรือบรรดาผลสำเร็จของการปฏิบัติการพิเศษตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ตลอดจนความลับใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการพิเศษนั้นด้วย

๑๒.๑๒ ข้อมูลหรือรายการบางอย่างซึ่งแต่ละเรื่องจัดอยู่ในชั้นลับมาก หรือต่ำกว่าแต่เมื่อประมวลกันเข้าแล้วเกิดมีความสำคัญยิ่ง

๑๓. ลับมาก

ลับมาก ได้แก่ความลับที่มีความสำคัญมาก เกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลที่ไม่มีหน้าที่ได้ทราบจะทำให้เกิดความเสียหายหรือเป็นภัยอันตรายต่อความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศชาติหรือพันธมิตร หรือความสงบเรียบร้อยภายในราชอาณาจักร อย่างร้ายแรง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ตัวอย่างชั้นลับมาก เช่น

๑๓.๑ แผน โครงการ รายงาน ข้อตกลง หรือการ
เจรจาข้อตกลงบางเรื่อง ซึ่งถ้าเปิดเผยก่อนเวลาอันสมควรอาจ
จะทำให้เสียผลประโยชน์แก่ทางราชการ หรือเกิดความปั่นป่วน
ทางเศรษฐกิจ หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย
ภายในราชอาณาจักร หรือต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ เช่น

๑๓.๑.๑ แผนการปราบปรามผู้ก่อการร้าย

๑๓.๑.๒ การตรากฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอากร
ต่าง ๆ หรือการตรากฎหมายเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อประโยชน์ในทางราชการ

๑๓.๑.๓ การเจรจาข้อตกลงที่สำคัญกับต่าง
ประเทศ

๑๓.๑.๔ รายงานพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่น่า
ไว้วางใจ

๑๓.๑.๕ รายงานเสนอการแต่งตั้ง ถอดถอนหรือ
โยกย้ายข้าราชการในตำแหน่งที่สำคัญมาก

๑๓.๒ รายงานที่อาจจะก่อให้เกิดผลร้ายทางขวัญ
หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติการทางทหารที่
สำคัญ ๆ เช่น

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓) ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๓.๒.๑ การขาดแคลนยุทธโศปกรณ์ที่สำคัญ

๑๓.๒.๒ การสูญเสียกำลังพลในการรบที่สำคัญ

๑๓.๒.๓ การปฏิบัติที่ได้ผลของข้าศึก

๑๓.๓ แผนการสงคราม หรือแผนการยุทธ์ หรือแผนการทางทหารใด ๆ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอันมีลักษณะคล้ายคลึงกับที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อลับที่สุด แต่มีความสำคัญรองลงมา

๑๓.๔ ความลับที่เกี่ยวกับพัฒนาการที่สำคัญมากทางวิทยาศาสตร์ และทางเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ทางการทหาร หรือมีความสำคัญมากในการป้องกันประเทศอันมิได้กำหนดไว้เป็นชั้นลับที่สุด

๑๓.๕ เทคนิคที่ต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษ หรือยุทธวิธี หรือวิธีปฏิบัติ หรือการดำเนินการบางอย่างที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งอาจนำไปใช้ปฏิบัติการทางทหารในอนาคต ตลอดจนลักษณะการประกอบกำลัง และการวางกำลังของหน่วย ซึ่งมุ่งหมายจะใช้เทคนิค ยุทธวิธี วิธีปฏิบัติและการดำเนินการดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะอันมิได้กำหนดไว้เป็นชั้นลับที่สุด

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๓.๖ ข่าวสารเฉพาะเรื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นที่ราบถึงขีดความสามารถหรือความพร้อมรบของกำลังรบแต่แยกอยู่ตามลำพังมิได้รวมอยู่กับเรื่องลับที่สุดใด ๆ และถ้ารั่วไหลไปก็จะไม่เกิดผลกระทบกระเทือนโดยตรงต่อเรื่องลับที่สุดนั้น เช่น

๑๓.๖.๑ ทำเนียบกำลังรบ

๑๓.๖.๒ อัตราการจัดกำลังและยุทธโปกรณ์

๑๓.๖.๓ ทำเนียบการบรรจุกำลังของหน่วยที่สำคัญมาก

๑๓.๖.๔ กำลัง การประกอบกำลัง และการวางกำลังของหน่วยที่เผชิญหน้าข้าศึก

๑๓.๖.๕ รายงานสรุปยอดกำลังพลและยุทธภัณฑ์ของแต่ละเหล่าทัพ

๑๓.๖.๖ คำสั่งเตรียมพร้อมซึ่งระบุให้เตรียมการใช้กำลัง

๑๓.๖.๗ กำลังสำรองในการทำสงคราม

๑๓.๗ ข่าวสารหรือข่าวกรองของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อฝ่ายเราเมื่อฝ่ายตรงข้ามไม่ทราบว่ามีฝ่ายเราได้ทราบแล้ว เช่น

๑๓.๗.๑ ความรู้เกี่ยวกับยุทธโศปกรณ์และวิธีปฏิบัติ
ที่ฝ่ายตรงข้ามใช้

๑๓.๗.๒ รายงานการปฏิบัติการในทางลับของฝ่าย
ตรงข้าม

๑๓.๘ เครื่องมือกลที่ใช้เข้าและถอดประมวลลับ
หรือรหัส เครื่องอุปกรณ์และอะไหล่ที่สำคัญ ตลอดจนคำแนะนำ
ในการใช้เครื่องมือดังกล่าว

๑๓.๙ ข้อมูลหรือรายการบางอย่างซึ่งแต่ละเรื่อง
จัดอยู่ในชั้นลับหรือต่ำกว่า แต่เมื่อประมวลกันเข้าแล้วเกิดความ
สำคัญเข้าชั้นลับมาก

๑๔. ลับ

ลับ ได้แก่ความลับที่มีความสำคัญเกี่ยวกับ ข่าวสาร วัตถุ
หรือบุคคล ซึ่งถ้าหากความลับดังกล่าวทั้งหมด หรือเพียง
บางส่วนรั่วไหล ไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบจะทำให้เกิด
ความเสียหายต่อทางราชการ หรือต่อเกียรติภูมิของประเทศชาติ
หรือพันธมิตรได้

ตัวอย่างชั้นลับ เช่น

- ๑๔.๑ การดำเนินการเกี่ยวกับการตรากฎหมายที่สำคัญบางเรื่อง
- ๑๔.๒ การดำเนินการที่จะมีผลในการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม หรือเลิกลุ่มส่วนราชการหรือตำแหน่งของทางราชการที่สำคัญ ๆ
- ๑๔.๓ ระเบียบวาระการประชุมลับ
- ๑๔.๔ ประกาศหรือคำสั่งที่สำคัญที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ
- ๑๔.๕ การดำเนินการทางสายการทูตหรือกงสุลบางเรื่อง เช่น การขออนุมัติแต่งตั้ง ถอดถอน โยกย้ายหรือการขอความเห็นชอบเพื่อแต่งตั้งผู้แทนทางการทูตหรือกงสุล
- ๑๔.๖ รายงานประจำซึ่งมีข้อความเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตรงข้าม เช่น
 - ๑๔.๖.๑ รายงานสรุปยอดกำลังพลและยุทธภัณฑ์ของแต่ละหน่วยที่ต่ำกว่าระดับเหล่าทัพ
 - ๑๔.๖.๒ รายงานข่าวกรองที่มีลักษณะเป็นรายงานประจำ

๑๔.๖.๓ รายงานทางอุดมศึกษาในพื้นที่บาง
แห่งที่ต้องการสงวนไว้เป็นความลับ

๑๔.๖.๔ รายงานการปฏิบัติการทางยุทธวิธีและ
การฝึกต่าง ๆ

๑๔.๗ ระเบียบปฏิบัติประจำ เอกสารและหนังสือคู่มือ
ทางเทคนิค บทเรียนหรือหลักนิยมทางยุทธวิธีซึ่งเป็นเรื่องที่
หน่วยต่าง ๆ จะต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเป็นการประจำ หรือ
แผนการปฏิบัติซึ่งไม่มีความสำคัญทางยุทธวิธี เช่น

๑๔.๗.๑ ความถี่วิทยุสื่อสาร สัญญาณบอกฝ่าย
และพินิจฝ่าย ตลอดจนรายการที่ตั้งสถานีวิทยุสื่อสาร

๑๔.๗.๒ เครื่องมือรวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ
รักษาความปลอดภัยทางการสื่อสาร

๑๔.๗.๓ เอกสารและคู่มือทางเทคนิคที่ใช้สำหรับ
การซ่อมบำรุง การฝึก การตรวจสอบ อาวุธ ยุทธภัณฑ์ชนิด
ใหม่ที่ใช้ในการรบ

๑๔.๗.๔ หลักนิยมทางยุทธการและยุทธวิธีรวม
ทั้งบทเรียนทางยุทธวิธีทั่วไป ซึ่งได้มาจากการปฏิบัติการ

๑๔.๗.๕ การเคลื่อนย้ายหน่วยทางราชการ

๑๔.๘ ความลับเกี่ยวกับการออกแบบ การพัฒนาอาวุธ
ยุทธภัณฑ์ชนิดใหม่ หรือวัสดุอื่นที่มีความสำคัญไม่ถึงชั้น
ลับมาก

๑๔.๕ ผลการวิจัยหรือกรรมวิธีการผลิตบางประเภท
ที่ต้องให้ความคุ้มครองในด้านการรักษาความปลอดภัยทาง
อุตสาหกรรม

๑๔.๑๐ รายชื่อบุคคลที่ได้ทราบ หรือได้ดำเนินการ
หรือได้รับการอบรม หรือได้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับเรื่องที่เป็น
ความลับ

๑๔.๑๑ การสืบสวนประวัติและพฤติกรรมบุคคล
เพื่อวัตถุประสงค์ในการมอบความไว้วางใจ

๑๔.๑๒ เอกสารที่เกี่ยวกับการจัดหา การคัดเลือก
การสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนหรือลดตำแหน่ง
การเลื่อนชั้นหรืออันดับเงินเดือน การโยกย้าย ปลด หรือ
พิจารณาทัณฑ์บุคคล ซึ่งถ้าเปิดเผยก่อนเวลาอันสมควรจะเกิด
ความเสียหายต่อทางราชการ

๑๔.๑๓ ทำเนียบข้าราชการที่จำเป็นต้องสงวนเป็น
ความลับ

๑๔.๑๔ ข้อมูลหรือรายการบางอย่าง ซึ่งแต่ละเรื่อง จัดอยู่ในชั้นปกปิด หรือที่ไม่กำหนดชั้นความลับเลย แต่เมื่อ ประมวลกันเข้าแล้วเกิดความสำคัญเข้าชั้นลับ

๑๕. ปกปิด

ปกปิด ได้แก่ความลับซึ่งไม่พึงเปิดเผยให้ผู้ไม่มีหน้าที่ได้ ทราบ โดยสงวนไว้ให้ทราบเฉพาะบุคคลที่มีหน้าที่ต้องทราบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการเท่านั้น

ตัวอย่างชั้นปกปิด เช่น

๑๕.๑ เอกสารของทางราชการบางเรื่องที่มีมุ่งหมาย สำหรับใช้ในราชการเท่านั้น เช่น คำบรรยาย ตำรา รายงาน หรือ ความเห็น ฯลฯ

๑๕.๒ ข่าวสารจากแหล่งข่าวเปิด ซึ่งรวบรวมขึ้น เพื่อประโยชน์ในการข่าวกรอง

๑๕.๓ เอกสารเกี่ยวกับความต้องการ การจัดหา และการส่งกำลังของคลังพัสดุของทางราชการที่ต้องการปกปิด

๑๕.๔ ประกาศหรือคำสั่งที่มีได้จัดไว้ในชั้นความลับ อันซึ่งยังอยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๕.๕ แผนวิศวกรรมที่ต้องการปกปิด พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการแผนแบบ รายการคำนวณ วิธีก่อสร้าง และติดตั้ง ตลอดจนประโยชน์ที่ใช้สำหรับวัสดุหรือสิ่งก่อสร้าง

บทที่ ๓

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล

๑๖. คำจำกัดความ

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล คือ มาตรการที่กำหนดขึ้นสำหรับใช้ปฏิบัติต่อข้าราชการ หรือผู้ที่จะได้รับควมไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็ความลับของทางราชการหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำคัญ เพื่อให้เป็นที่เชื่อแน่ว่าต้องเป็นผู้ที่ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ

๑๗. ความมุ่งหมาย

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคลกำหนดขึ้นด้วยความมุ่งหมาย เพื่อเลือกเฟ้น ตรวจสอบให้ได้บุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมแก่การบรรจุเข้ารับราชการ หรือให้ปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อกำหนดระดับความไว้วางใจในการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความลับ

๑๘. ความรับผิดชอบของหัวหน้าส่วนราชการ

๑๘.๑ หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ข้าราชการทุกคนในสังกัด รวมทั้งบุคคลที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญหรือเกี่ยวกับความลับในส่วนราชการของตน และสอดส่องดูแลความเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น และต้องมีบันทึกความเปลี่ยนแปลง หรือพฤติกรรมอันอาจเป็นผลกระทบกระเทือนต่อการรักษาความปลอดภัยของทางราชการของบุคคลดังกล่าว รายงานให้องค์การักษาความปลอดภัยทราบด้วย

๑๘.๒ ถ้าพิจารณาเห็นว่าบุคคลใดจะเป็นภัยต่อทางราชการในด้านการรักษาความปลอดภัย เช่น เป็นสมาชิกขององค์การที่เป็นภัย หรือมีพฤติกรรม หรือมีการกระทำที่ก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ ความไม่สุจริตรอบคอบ หรือความไม่น่าไว้วางใจ เป็นต้น ให้ย้ายไปจากตำแหน่งหน้าที่นั้นโดยเร็วที่สุด และพิจารณาดำเนินการต่อไปตามแต่จะเห็นสมควร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑๘. ข้อพิจารณาในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล

การดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล จะต้องพิจารณาถึงเรื่องดังต่อไปนี้

๑๘.๑ การตรวจสอบบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ และเพื่อกำหนดระดับความไว้วางใจ

๑๘.๒ การรับรองความไว้วางใจบุคคลเพื่อให้เข้าถึงความลับชั้นต่าง ๆ

๑๘.๓ การทะเบียนความไว้วางใจบุคคล

๑๘.๔ การอบรมเรื่องการรักษาความปลอดภัย

๑๘.๕ การให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องลับที่สุดหรือลับมาก

๒๐. การตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

๒๐.๑ ก่อนที่จะบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ จะต้องตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมเบื้องหลัง เพื่อให้ทราบว่าบุคคลผู้นั้นมีคุณลักษณะเหมาะสมและไม่เป็นภัยต่อทางราชการในด้านการรักษาความปลอดภัย และเมื่อจะมอบหมายให้บุคคลใดทำงานในหน้าที่สำคัญที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการ จะต้องตรวจสอบเพื่อกำหนดระดับความไว้วางใจอีกชั้นหนึ่ง ในกรณี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

จำเป็นหรือเร่งด่วน การตรวจสอบทั้งสองประการนี้อาจกระทำ
ในโอกาสเดียวกันก็ได้

๒๐.๒ ในกรณีที่ส่วนราชการรับบุคคลเข้าเป็น
นักเรียน นักศึกษา หรือนิสิตของส่วนราชการนั้น ๆ ซึ่งมี
ข้อผูกพันว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเรียนจบตามหลักสูตรแล้ว
จะต้องบรรจุเข้าทำงานในส่วนราชการนั้น ๆ ให้ดำเนินการตรวจ
สอบประวัติและพฤติกรรมเบื้องต้นในโอกาสแรกที่เข้าเรียน
หากปรากฏพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ ก็ให้พ้นจากข้อ
ผูกพันเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุเข้ารับราชการ

๒๐.๓ บุคคลที่เข้าเป็นทหารกองประจำการตาม
กฎหมายและบุคคลในสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้กระทรวง
กลาโหมวางระเบียบขึ้นเป็นหลักปฏิบัติในการตรวจสอบประวัติ
และพฤติกรรมได้

๒๑. หลักการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

๒๑.๑ การตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล
มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคุณลักษณะดังต่อไปนี้

๒๑.๑.๑ มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายข้อบังคับ
หรือระเบียบว่าด้วยการบรรจุเข้าเป็นข้าราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๒๑.๑.๒ ต้องไม่มีพฤติกรรมที่ขัดต่อระบบการรักษา
ความปลอดภัย

๒๑.๑.๓ มีความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นที่น่าไว้วางใจ
ในความจงรักภักดีต่อทางราชการ

๒๑.๑.๔ มีคุณลักษณะ เช่น อุปนิสัย ความสุขุม
รอบคอบ และการสมาคมที่แสดงว่าบุคคลนั้นควรไว้วางใจให้
ปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้น ๆ ได้

๒๑.๒ บุคคลดังกล่าวต่อไปนี้ต้องตรวจสอบโดย
ละเอียดเป็นพิเศษ

๒๑.๒.๑ บุคคลที่เข้าถึงเรื่องลับที่สุด ลับมากหรือ
การรหัส

๒๑.๒.๒ บุคคลที่มีเชื้อชาติ สัญชาติ หรือมีภูมิ
กำเนิดอยู่ในประเทศที่มีนโยบายเป็นภัยต่อความมั่นคงของ
ประเทศ

๒๑.๒.๓ บุคคลที่มีการติดต่อกับบุคคล หรือองค์การ
ที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ

๒๑.๒.๔ บุคคลที่มีพฤติกรรมหรือปรากฏข่าวสาร
ที่สื่อให้เห็นว่าอาจอยู่ในสภาพถูกบีบบังคับจากต่างประเทศ
หรือจากแหล่งอื่น ให้กระทำการอันเป็นภัยต่อประเทศ

๒๑.๒.๕ บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในส่วนราชการ

๒๒. กรรมวิธีในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

๒๒.๑ ในการที่จะบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการหรือเข้าเป็นนักเรียน นักศึกษา หรือนิสิตและทหารกองประจำการตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการดำเนินกรรมวิธีดังต่อไปนี้

๒๒.๑.๑ ขอให้กรมตำรวจตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร

๒๒.๑.๒ ทำบันทึกประวัติในแบบประวัติบุคคล (รปภ. ๑) ในความอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการนั้น เพื่อส่งให้องค์การรักษาความปลอดภัยดำเนินการตรวจสอบ ถ้ามีบันทึกของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการลงบันทึกประวัติบุคคล (รปภ. ๒) และหลักฐานอื่นก็ให้ส่งไปด้วย

๒๒.๒ ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลก่อนให้เข้าถึงความลับชั้นลับ หรือบุคคลที่จะต้องตรวจ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

สอบโดยละเอียดเป็นพิเศษตามข้อ ๒๑.๒ ให้ส่วนราชการนั้น ๆ ดำเนินการตามข้อ ๒๒.๑.๒ และให้ระบุวัตถุประสงค์ในหนังสือ นำ เช่น

๒๒.๒.๑ ขอให้เข้าถึงชั้นความลับชั้นใด รวมทั้ง การรหัสด้วยหรือไม่

๒๒.๒.๒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งใด จะขอให้ ดำรงตำแหน่งใด

๒๒.๒.๓ เคยได้รับความไว้วางใจชั้นใด เมื่อใด เคยผ่านการตรวจสอบแล้วหรือไม่ หน่วยใดตรวจสอบ เมื่อใด

๒๒.๓. ให้องค์การรักษาความปลอดภัยดำเนินการ ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลให้แก่ส่วนราชการ โดย ให้เป็นไปตามมาตรการที่องค์การรักษาความปลอดภัยได้กำหนด ไว้

๒๓. การรับรองความไว้วางใจ

๒๓.๑ หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่รับรองความ ไว้วางใจบุคคล โดยยึดถือผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ของบุคคลผู้นั้นเป็นแนวทางพิจารณาตามที่เห็นสมควร

๒๓.๒ ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน หัวหน้าส่วนราชการอาจรับรองความไว้วางใจบุคคลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๒๓.๒.๑ ในกรณีบรรจบบุคคลเข้าเป็นข้าราชการระหว่างที่กำลังรอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ถ้าจำเป็นจะต้องรับบรรจบบุคคลเข้าทำงานก็ผ่อนผันให้บรรจบหรือจ้างไว้ก่อนได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้นั้นมีความประพฤติหรือมีประวัติและพฤติกรรมไม่เหมาะสมก็ให้เลิกบรรจบหรือเลิกจ้าง

๒๓.๒.๒ ในกรณีมอบความไว้วางใจให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่เฉพาะภารกิจเป็นการชั่วคราวที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการชั้นลับที่สุด ลับมาก หรือลับ

๒๓.๓ ก่อนที่บุคคลใดจะได้รับการรับรองความไว้วางใจ จะต้องผ่านการอบรมในเรื่องการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้เสียก่อน และลงนามในบันทึกรับรองการรักษาความลับเมื่อเข้ารับตำแหน่งหรือหน้าที่ (รปภ. ๑๑) แล้วให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจลงนามในใบรับรองความไว้วางใจ (รปภ. ๓) ตามชั้นความลับที่จะได้มอบหมาย

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ให้ปฏิบัติ แต่ระดับความไว้วางใจที่มอบหมายนั้นจะต้องไม่เกิน
อำนาจการกำหนดชั้นความลับตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๓๐.๒, ๓๐.๓
และ ๓๐.๔

๒๓.๔ การรับรองความไว้วางใจให้บุคคลใดกระทำ
หน้าที่เกี่ยวกับการรหัส จะต้องระบุไว้ในใบรับรองความไว้วางใจ
(รปภ. ๓) ของบุคคลนั้นด้วย

๒๔. การทะเบียนความไว้วางใจ

ส่วนราชการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความลับ จะต้องมีทะเบียน
ความไว้วางใจ (รปภ. ๔) ของเจ้าหน้าที่ทุกคนตามระดับความ
ไว้วางใจที่แต่ละบุคคลได้รับอนุมัติแล้วและจะต้องรวบรวมแก้ไข
ทะเบียนความไว้วางใจ (รปภ. ๔) ให้ตรงตามใบรับรองความ
ไว้วางใจ (รปภ. ๓) ตามตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลนั้น ๆ
อยู่เสมอ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับบุคคลผู้นั้น หรือมี
พฤติการณ์ที่สงสัยว่าบุคคลผู้นั้นจะไม่เหมาะสมกับความไว้วางใจ
ที่ได้รับอยู่ จะต้องตรวจสอบใหม่และพิจารณาแก้ไข รปภ. ๔
ทันที

๒๕. การอบรมเรื่องการรักษาความปลอดภัย

ส่วนราชการมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการอบรมให้ข้าราชการทุกคนและบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการ ได้ทราบโดยละเอียดถึงความจำเป็นและมาตรการของการรักษาความปลอดภัย และจะต้องจัดให้มีการอบรมเพิ่มเติมในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยเป็นครั้งคราวตามโอกาสอันควร

๒๖. การให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องลับที่สุดหรือลับมาก

๒๖.๑ ก่อนที่จะมอบหมายให้บุคคลใดไปปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการชั้นลับที่สุดหรือลับมาก จะต้องผ่านการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมโดยละเอียดแล้ว

๒๖.๒ ให้ส่วนราชการมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร แต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับความไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการโดยเฉพาะชั้นลับที่สุดหรือลับมาก และให้ลงทะเบียนชื่อบุคคลดังกล่าวนั้นในทำเนียบลับที่สุดหรือลับมาก (รปภ. ๕) ด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๒๖.๓ ถ้าจะส่งบุคคลใดไปประชุมหรือเข้าร่วมในกิจการอื่นใดที่เป็นเรื่องลับที่สุดหรือลับมากนอกส่วนราชการต้นสังกัด จะต้อง มีหนังสือหรือใบรับรองความไว้วางใจ (รปภ. ๓) ให้เป็นหลักฐาน

๒๖.๔ บุคคลใดที่พ้นตำแหน่งหรือหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการชั้นลับที่สุดหรือลับมากแล้ว ต้องคัดชื่อออกจากทำเนียบลับที่สุดหรือลับมาก (รปภ. ๕) และให้บุคคลนั้นมอบคืนเอกสารกับหลักฐานต่าง ๆ ในเรื่องเหล่านั้นทั้งหมด และต้องชี้แจงให้ทราบถึงความรับผิดชอบในการรักษาความลับของเรื่องดังกล่าว

เมื่อชี้แจงจนเป็นที่เข้าใจแล้ว ให้บุคคลนั้นลงนามในบันทึกรับรองการรักษาความลับ เมื่อพ้นตำแหน่งหรือหน้าที่ (รปภ. ๑๘) ไว้เป็นหลักฐาน

๒๖.๕ บุคคลที่พ้นตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้ว เมื่อกลับเข้าทำงานในตำแหน่งหรือหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการชั้นลับที่สุดหรือลับมากอีก จะต้องดำเนินกรรมวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติการณ์ใหม่ตามระเบียบอย่างครบถ้วน

บทที่ ๔

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร

๒๗. คำจำกัดความ

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร คือ มาตรการที่กำหนดขึ้นสำหรับปฏิบัติต่อเอกสารลับ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ได้ล่วงรู้หรือเข้าถึงเอกสารนั้น

๒๘. ความมุ่งหมาย

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร มีความมุ่งหมายเพื่อกำหนดนโยบายและวิธีการในการพิทักษ์รักษาความลับของทางราชการ ซึ่งจะต้องปฏิบัติต่อเอกสารลับชั้นต่างๆ ทุกขั้นตอนของการดำเนินกรรมวิธี ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒๙. ข้อพิจารณาในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร

ในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสารจะต้องพิจารณาถึงเรื่องดังต่อไปนี้

๒๙.๑ การกำหนดชั้นความลับ

๒๙.๑.๑ ความรับผิดชอบในการกำหนดชั้น

ความลับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๒๕.๑.๒ ผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับ

๒๕.๑.๓ วิธีกำหนดชั้นความลับ

๒๕.๑.๔ เครื่องหมายแสดงชั้นความลับ

๒๕.๒ การปรับชั้นความลับและยกเลิกชั้นความลับ

๒๕.๓ การทะเบียนเอกสารลับ

๒๕.๔ การตรวจสอบเอกสารลับ

๒๕.๕ การโอนเอกสารลับ

๒๕.๖ การดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารลับ

๒๕.๖.๑ การจัดทำ

๒๕.๖.๒ การแจกจ่าย

๒๕.๖.๓ การสำเนาเพิ่มเติมและการแปล

๒๕.๖.๔ การปฏิบัติเกี่ยวกับข้อความลับบางส่วน

๒๕.๖.๕ การส่ง

๒๕.๖.๕.๑ การส่ง การเสนอ และการเวียน
เอกสารภายในส่วนราชการเดียวกัน

๒๕.๖.๕.๒ การบรรจุเพื่อส่งออกนอกส่วน
ราชการ

๒๕.๖.๕.๓ การส่งภายในประเทศ

๒๘.๖.๕.๔ การส่งออกนอกประเทศ

๒๘.๖.๕.๕ เจ้าหน้าที่นำสารและผู้รักษากการ

นำสาร

๒๘.๖.๕.๖ การส่งข้อความโดยทางโทรคม-

นำคม

๒๘.๖.๖ การรับ

๒๘.๖.๗ การเก็บรักษา

๒๘.๖.๘ การขี้ม

๒๘.๖.๙ การถ่ายภาพด้วยไมโครฟิล์ม

๒๘.๖.๑๐ การทำลาย

๒๘.๖.๑๑ การรักษาความปลอดภัยเรื่องของทาง

ราชการก่อนถึงเวลาเปิดเผย

๓๐. การกำหนดชั้นความลับ

๓๐.๑ ความรับผิดชอบในการกำหนดชั้นความลับ
หัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เป็นเจ้าของเรื่องเดิมเท่านั้น
ที่รับผิดชอบในการกำหนดชั้นความลับเอกสาร ตลอดจน
การปรับชั้นและ ยกเลิกชั้นความลับในภายหลังด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๓๐.๒ ผู้มีอำนาจกำหนดชั้น “ลับที่สุด” ได้แก่ข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่ง หรือเทียบเท่าตำแหน่งดังต่อไปนี้ขึ้นไป

๓๐.๒.๑ อธิบดี

๓๐.๒.๒ หัวหน้าคณะทูต

๓๐.๒.๓ ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร

๓๐.๒.๔ ผู้บัญชาการตำรวจ

๓๐.๒.๕ หัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ

ผู้มีอำนาจกำหนดชั้น “ลับที่สุด” จะมอบอำนาจดังกล่าวนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดก็ได้ เฉพาะผู้ที่มีความจำเป็นต้องเข้าถึงและต้องดำเนินการตามภารกิจสำคัญที่สุดที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงไป กับต้องเป็นผู้ที่ได้รับการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ตลอดจนมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยอย่างดีแล้ว

ทั้งนี้ ต้องมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรและทะเบียนความไว้วางใจ (รปภ. ๔) พร้อมทั้งมีบันทึกลายมือชื่อในทำเนียบ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๓) ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ลับที่สุดหรือลับมาก (รปภ.๕) ของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานด้วย และเจ้าหน้าที่เหล่านี้จะต้องมีจำนวนจำกัดที่สุดเท่าที่จำเป็น

๓๐.๓ ผู้มีอำนาจกำหนดชั้น “ลับมาก” ได้แก่ข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่ง หรือเทียบเท่าตำแหน่งดังต่อไปนี้ ขึ้นไป

๓๐.๓.๑ หัวหน้ากอง

๓๐.๓.๒ ผู้บังคับการกรม

๓๐.๓.๓ ผู้บังคับหมวดเรือ

๓๐.๓.๔ ผู้บังคับการกองบิน

๓๐.๓.๕ หัวหน้าหน่วยราชการอิสระ ซึ่งมีตำแหน่งชั้นหัวหน้าแผนก ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้นสาม และผู้บังคับหมวดบิน

ผู้มีอำนาจกำหนดชั้น “ลับมาก” จะมอบอำนาจดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดก็ได้ เฉพาะผู้ที่มีความจำเป็นต้องเข้าถึงและต้องดำเนินการตามภารกิจลับมากที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงไป กับต้องเป็นผู้ที่ได้รับการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ตลอดจนได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดีแล้ว

ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาให้ขึ้นทะเบียนความไว้วางใจ และมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พร้อมทั้งมีบันทึกลายมือชื่อในทำเนียบลับที่สุดหรือลับมาก (รปภ. ๕) ของบุคคลดังกล่าวไว้ด้วย และเจ้าหน้าที่เหล่านั้นต้องมีจำนวนจำกัดที่สุดเท่าที่จำเป็น

๓๐.๔ ผู้มีอำนาจกำหนดชั้น “ลับ” และ “ปกปิด” ได้แก่ข้าราชการตำแหน่งหรือเทียบเท่าตำแหน่งดังต่อไปนี้ ขึ้นไป
คือ

๓๐.๔.๑ หัวหน้าแผนก

๓๐.๔.๒ ผู้บังคับกองร้อย

๓๐.๔.๓ ผู้บังคับการเรือชั้นสาม

๓๐.๔.๔ ผู้บังคับหมวดบิน

๓๐.๕ วิธีกำหนดชั้นความลับ

๓๐.๕.๑ การกำหนดชั้นความลับของเอกสารให้พิจารณาจากความสำคัญในเนื้อหาของเอกสารนั้นเป็นหลัก มิใช่กำหนดชั้นความลับของเอกสารตามเพิ่มเรื่องที่เกิดขึ้น หรือตามเอกสารอื่นที่อ้างถึง ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยในการเก็บรักษา การส่ง การแจกจ่าย และการแต่งตั้งบุคคลที่จะให้ทราบหรือดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารนั้นๆ ในกรณี que เอกสารชั้นความลับต่ำจำเป็นต้องอ้างถึงข้อความจากเอกสาร

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ชั้นความลับสูง ต้องพิจารณาเนื้อความที่อ้างนั้นว่าจะไม่ทำให้
ข้อความในเอกสารชั้นความลับสูงรั่วไหล

๓๐.๕.๒ การกำหนดชั้นความลับของเอกสาร
ฉบับหนึ่ง อย่างน้อยต้องให้สูงเท่ากับข้อความตอนใด
ตอนหนึ่งที่ตั้งอยู่ในชั้นสูงสุด กล่าวคือ จะต้องม^๕ีชั้นความลับ
เป็นส่วนรวม สำหรับเอกสารฉบับหนึ่งเพียงชั้นเดียวเท่านั้น
แม้ว่าข้อความแต่ละหน้า วรรคหรือตอน จะมีชั้นความลับต่างกั
ก็ตาม

๓๐.๕.๓ หนังสือหรือบันทึกข้อความต้องกำหนด
ชั้นความลับให้อยู่ในชั้นสูงเท่ากับเรื่อง ซึ่งสูงที่สุดในตัวเรื่อง
ที่แนบอยู่เป็นอย่างน้อย แต่เมื่อได้แยกเรื่องออกไปแล้ว
ก็ให้ลดหรือยกเลิกชั้นความลับของหนังสือหรือบันทึก
ข้อความนั้นได้สุดแต่จะเห็นควร โดยเจ้าของหนังสือหรือ
บันทึกข้อความนั้นแจ้งการลดชั้นหรือยกเลิกชั้นความลับไว้ด้วย
ดังนี้

“ลดชั้นความลับเป็น เมื่อแยกออกจากสิ่งที่แนบ”

หรือ

“ยกเลิกชั้นความลับเมื่อแยกออกจากสิ่งที่แนบ”

๓๐.๕.๔ ร่างหรือสำเนาเอกสารจะต้องกำหนด
ชั้นความลับอยู่ในชั้นเดียวกันกับเอกสารต้นฉบับ

๓๐.๕.๕ ความลับที่ได้รับจากรัฐบาลต่างประเทศ
หรือองค์การระหว่างประเทศ จะต้องได้รับการกำหนด
ชั้นความลับในระดับเดียวกับที่รัฐบาลหรือองค์การนั้น ๆ
กำหนดไว้

๓๐.๖ เครื่องหมายแสดงชั้นความลับ

การแสดงชั้นความลับของสิ่งที่เป็นความลับให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๓๐.๖.๑ เอกสารลับโดยปกติให้ประทับหรือเขียน
ตัวอักษรตามชั้นความลับที่กึ่งกลางหน้ากระดาษทั้งด้านบน
และด้านล่างของทุกหน้าเอกสารที่มีชั้นความลับนั้น ตัวอักษร
ต้องให้มีขนาดโตกว่าอักษรธรรมดา และใช้สีแดงหรือสีอื่นที่
เห็นเด่นชัดสำหรับชั้นความลับส่วนรวมของเอกสารให้แสดง
ไว้ที่หน้าแรกในลักษณะเช่นเดียวกัน ถ้าเอกสารนั้นเขียนเป็นเล่ม
เข้าปกให้ทำเครื่องหมายดังกล่าวที่ด้านนอกของปกหน้าปกหลัง
ด้วย